Lietas Nr. C31483013
Lietas arhīva Nr. C-0289-15/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2015.gada 26.februārī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese L.Baltmane-Zepa
ar tiesas sēdes sekretāri G.Volkmani
atklātā tiesas sēdē iztiesāja civillietu AS „NORVIK BANKA" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 5.decembrī AS „NORVIK BANKA" Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā cēlusi prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1] panta pirmo daļu ar Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas D.Vilsones 2014.gada 22.oktobra rezolūciju, lai panāktu ātrāku lietas izskatīšanu, civillieta nodota izskatīšanai Aizkraukles rajona tiesai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 12.septembrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts aizdevuma līgums Nr.Z-4256/2006, saskaņā ar kuru prasītāja piešķīra atbildētājam aizdevumu 8400 EUR automašīnas VOLVO S80, 2000.izlaiduma gads, šasijas Nr.YVITS7206X1061409, iegādei, ar atmaksas termiņu - 2011.gada 20.septembris.

Saskaņā ar 2006.gada 12.septembra komercķīlas līguma Nr.Z-4256/2006 noteikumiem no aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes nodrošinājumam atbildētājs ieķīlāja par labu prasītājai sev uz īpašuma tiesību pamata piederošo transportlīdzekli. 2006.gada 18.septembrī Uzņēmumu Reģistrā tika reģistrēta komercķīla Nr.100091761.

Prasītāja savas no aizdevuma līguma izrietošās saistības izpildīja un izmaksāja atbildētājam kredītu, veicot maksājumu norēķinu kontā Nr.LV26LATB0002020094867.

Aizdevuma līguma 2.2.1.punkts noteic, ka atbildētājam ir pienākums maksājuma grafika noteiktajā kārtībā atmaksāt prasītājai kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā.

Atbildētājs nav maksājis prasītājai kredītu un procentus maksājuma grafikā noteiktajā kārtībā, pēdējais maksājums veikts 2009.gada 17.jūnijā.

Ievērojot aizdevuma līguma 2.3.2., 2.2.2., 3.1., 2.2.1.punktu, 2010.gada 23.februārī prasītāja ierakstītā sūtījumā nosūtīja atbildētājam brīdinājumu par aizdevuma līguma izbeigšanu un saistību izpildi, ko apliecina 2010.gada 23.februāra VAS „Latvijas pasts" vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksts/kvīts ar sūtījuma Nr.RR106007968LV. Ar šo brīdinājumu atbildētājs tika informēts, ka prasītāja pirms termiņa vienpusēji izbeidz aizdevuma līgumu 2010.gada 5.martā un atbildētājam ir jāatmaksā prasītājai visa izmantotā kredīta summa, aprēķinātie procenti un līgumsodi.

Prasītāja papildus norādījusi, ka transportlīdzekļa atrašanās vieta prasītājai nav zināma, līdz ar to prasītāja nevar pārņemt transportlīdzekli savā valdījumā, lai realizētu komercķīlas tiesības pārdodot transportlīdzekli un dzēstu atbildētāja saistības, kas izriet no aizdevuma līguma.

Ņemot vērā to, ka prasītāja pirms termiņa vienpusēji izbeidza aizdevuma līgumu 2010.gada 5.martā un saistības, kas izriet no aizdevuma līguma joprojām nav dzēstas, atbildētājam papildus ir jāsamaksā prasītājai Civillikumā paredzētie likumiskie procenti, kas tiek rēķināti no aizdevuma līguma izbeigšanas datuma līdz parādsaistību izpildes dienai.

Atbildētājs nav izpildījis saistības un parāds ir 7148,51 EUR apmērā, ko veido neatmaksātā kredīta pamatsumma 3920 EUR, līgumiskie procenti par kredīta izmantošanu 280,53 EUR, kas aprēķināti par periodu no 2009.gada 20.maija līdz 2010.gada 5.martam; likumiskie procenti 881,35 EUR, kas aprēķināti par periodu no 2010.gada 6.marta līdz 2013.gada 12.novembrim; līgumsods 2066,63 EUR, kas aprēķināts par periodu no 2009.gada 20.jūnija līdz 2010.gada 5.martam, ko prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja visus tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt tās tiesības par laiku no pieteikuma sagatavošanas datuma līdz nolēmuma izpildes dienai saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1716., 1717., 1720., 1756., 1757. pantu, 1759.panta pirmo daļu, 1756.panta pirmo daļu, 1934., 1943. un 1946.pantu.

Atbildētājs paskaidrojumus par prasību nav iesniedzis.

Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā 2015.gada 29.janvārī saņemts prasītājas pārstāvja iesniegums ar lūgumu izskatīt civillietu bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē, lūdz apmierināt prasību par parāda piedziņu pilnā apmērā.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. No lietas materiāliem redzams, ka par lietas izskatīšanas laiku un vietu atbildētajam ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi *(lietas 34.-35.lapa)*.

Tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 56.pantā nostiprināto kārtību, kādā pusēm tiek piegādāti un izsniegti tiesas dokumenti un konkrēti minētā panta piektajā daļā nostiprināto paziņošanas prezumpciju - tiesas dokumenti fiziskajai personai tiek piegādāti pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbildētājs citu dzīvesvietas adresi tiesai nav paziņojis, tāpēc atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrajai daļai uzskatāms, ka dokumenti atbildētājam izsniegti deklarētajā dzīvesvietas adresē septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas.

Tiesa, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, ņemot vērā, ka prasītājas pārstāvis lūdzis lietu iztiesāt viņa prombūtnē, atbildētajam par tiesas sēdes laiku un vietu ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, uzskata par iespējamu lietu iztiesāt pušu prombūtnē.

Pie tam tā kā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumu par prasību, uz tiesas sēdi pēc tiesas aicinājuma nav ieradies, nepaziņojot neierašanās iemeslus, un Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā daļā noteiktie apstākļi lietā nav konstatējami, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmo daļu ir tiesisks pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu, pamatojoties uz lietā esošajiem materiāliem, kas konkrētajā gadījumā ir pietiekami strīda izšķiršanai.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka AS „NORVIK BANKA" prasība pret /pers. A/ par parāda piedziņu ir apmierināma daļēji.

Ievērojot Civillikuma 3.pantu, kas noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies, neskartas paliek jau iegūtās tiesības, tiesa spriedumā atsauksies uz Civillikumu tā redakcijā, kas bija spēkā saistību attiecību starp pusēm rašanās brīdī.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Atbilstoši Civillikuma 1511.pantam līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Savukārt raksturojot šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē, līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību.

Civillikuma 1934.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Atbilstoši Civillikuma 1935.pantam līgums, ar ko viena puse apsola aizdevumu dot, bet otra to pieņemt, ir spēkā no tā laika, kad līdzēji vienojas savā starpā par aizdodamā daudzuma apmēru.

No lietas materiāliem redzams, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ 2006.gada 12.septembrī noslēgts aizdevuma līgums Nr.Z-4256/2006, saskaņā ar kuru transportlīdzekļa iegādei atbildētājs /pers. A/ aizņēmies naudas summu 8400 EUR, apņemoties saskaņā ar līguma 2.2.1.punktu atmaksāt kredītu un maksāt procentus par kredīta izmantošanu, nodrošinot nepieciešamo naudas summu norēķinu kontā. Aizdevuma atmaksas termiņš saskaņā ar līguma 1.1.punktu noteikts 2011.gada 20.septembris. Saskaņā ar līguma 3.punktu atbildētājs apņēmies par katra līguma 2.2.1. un 2.2.2.punktā norādītās saistības izpildes kavējuma dienu maksāt līgumsodu viena procenta apmērā (*lietas 11.-12.lapa*).

Prasītāja ir pierādījusi atbildētājam piešķirtā aizdevumu 8400 EUR izsniegšanu 2006.gada 12.septembrī ar lietas materiālos esošo atbildētāja norēķinu konta izrakstu (*lietas 18.lapa*).

Tiesa secina, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgts Civillikuma 1934.pantam atbilstošs aizdevuma līgums, pusēm uzņemoties līgumā noteiktās saistības, tajā skaitā atbildētājam apņemoties atdot aizdevumu un maksāt procentus, kā arī ciest līgumsodu saistību nepienācīgas izpildīšanas gadījumā. Minētais atbilst arī Civillikuma 1943.pantā paredzētajam, proti, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš ir saņēmis, Civillikuma 1946.panta nosacījumiem par pienākumu maksāt procentus par aizdevumu, ja tie norunāti, Civillikuma 1717.pantā minētajam par personas uzņemšanos ciest līgumsodu par saistības neizpildīšanu vai pienācīgu neizpildīšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu, savukārt Civillikuma 1590.pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Līdz ar to, ievērojot norādīto, atbildētājam /pers. A/ ir pienākums pildīt pielīgtās saistības. Kā izriet no prasības pieteikumā norādītā un lietas materiālos esošā parāda aprēķina (*lietas 22.lapa*), tad atbildētājs savas saistības saskaņā ar starp pusēm noslēgto līgumu nav pildījis.

No maksājumu grafika, kas ir aizdevumu līguma Nr.Z-4256/2006 pielikums Nr.1, redzams, ka aizdevuma atmaksas un procentu maksājumi jāveic katra mēneša 20.datumā. No prasības pieteikumam pievienotā kredīta izraksta redzams, ka atbildētājs /pers. A/ nav veicis maksājumus līgumā noteiktajā kārtībā un apmērā, atbildētāja neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 3920 EUR apmērā *(lietas 22.lapa)*.

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstoši starp pusēm noslēgtā aizdevuma līguma 2.3.2.punktam aizdevējam, proti, prasītājai ir tiesības vienpusēji pirms termiņa izbeigt līgumu un pieprasīt no aizņēmēja – atbildētāja /pers. A/ aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa - desmit dienu laikā no prasītājas rakstveida paziņojuma nosūtīšanas dienas samaksāt prasītājai neatmaksātā kredīta, aprēķināto procentu par kredīta izmantošanu un līgumsodu summu, nodrošinot nepieciešamo summu norēķinu kontā *(lietas 11.-12.lapa)*.

Ar 2010.gada 23.februāra paziņojumu prasītāja informējusi atbildētāju /pers. A/ par vienpusēju atkāpšanos no aizdevuma līguma, ņemot vērā pieļauto samaksas nokavējumu un pieprasījusi nekavējoties atmaksāt neatmaksāto aizdevuma summu *(lietas 20.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka šāda prasītājas rīcība atbilst līguma noteikumiem un Civillikuma 1589.pantā noteiktajam.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse, un personas (..) paskaidrojumi un argumentācija ir viens no līdzekļiem, kā panākt tiesisku spriedumu *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 24.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-233)*. Tomēr atbildētājs savas procesuālās tiesības iesniegt paskaidrojumus un apstrīdēt prasītājas prasījumu nav izmantojis. Tāpat atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka savas saistības pret prasītāju būtu izpildījis un parādu būtu samaksājis, kā to noteic Civillikuma 1838.panta pirmā daļa, jo tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Līdz ar to tiesa neapšauba prasības pieteikumā norādītos apstākļus, ka atbildētājs /pers. A/ savas maksājuma saistības nav izpildījis un nesamaksātā parāda pamatsumma saskaņā ar līgumu ir 3920 EUR apmērā.

Prasītāja lūgusi no atbildētāja piedzīt aizdevuma lietošanas procentus 280,53 EUR apmērā par laika periodu no 2009.gada 20.maija līdz 2010.gada 5.martam.

Civillikums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu. Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. No Civillikuma 1946.panta noteikumiem izriet, ka par aizdevumu dodami procenti, ja tie bijuši tieši norunāti.

Noslēdzot aizdevuma līgumu, atbildētājs par aizdevuma izmantošanu apņēmies maksāt 10,5 procentus gadā no faktiski izmantojamās kredīta summas.

Procentu parāda aprēķinā ņemta vērā līgumā noteiktā procentu likme un tiesai nav pamata šo procentu aprēķinu apšaubīt, turklāt tiesa ņem vērā, ka tie aprēķināti līdz dienai, kad līgums izbeigts vienpusējā kārtā, jo pēc līguma izbeigšanas dienas vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu (..) (*sk. 2013.gada 30.janvāra Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta spriedumā lietā Nr.SKC – 644/2013*). Līdz ar to pielīgtie, bet nesamaksātie procenti, piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līgumsodu 2066,63 EUR, kas aprēķināts par laiku no 2009.gada 20.jūnija līdz 2010.gada 5.martam.

Civillikuma 1716.pantā noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.panta 2.punkts noteic, ka līgumsodu, kā arī līguma izpildīšanu var prasīt, ja līgumsods bijis

norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji.

Līguma 3.sadaļā puses vienojušās, ka par saistību izpildes kavējuma dienu atbildētājs maksā prasītājai līgumsodu viena procenta apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas *(lietas 12.lapa)*.

Ņemot vērā to, ka parāds nav samaksāts, prasītājai ir tiesības prasīt līgumā noteiktā līgumsoda piedziņu, taču, izvērtējot prasītājas prasījumu par līgumsoda piedziņas pamatotību, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gadā apkopoto tiesu praksi līgumsodu piemērošanā, judikatūru, kā to noteic Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa, un tā kā atbildētājs Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē ir atzīstams par patērētāju, tad tiesai jāvērtē prasītājas prasītā līgumsoda apmērs arī atbilstoši minētā likuma normām.

Judikatūrā *(sk., piemēram, LR Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 28.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-19, 2009.gada 20.maija spriedumu lietā Nr.SKC-161)* atzīts, ka jautājums par līgumsoda taisnīgumu un samērīgumu ar pieļautā pārkāpuma smagumu, kas nav īpaši regulēts Latvijas likumos, izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Konkrētajā situācijā līgumsods par nepilniem deviņiem mēnešiem aprēķināts 2066,63 EUR apmērā, tas sasniedzis pusi no pamatparāda. Tiesa ņem vērā Eiropas Padomes 1978.gada 20.janvāra rezolūciju „Par soda klauzulu civiltiesībās", kurā ir norādīts uz tiesību vispārējiem principiem, tostarp nosakot, ka soda klauzula ir jebkurš līguma punkts, kas paredz par pamatsaistību neizpildi pienākumu apsolītājam (parādniekam) maksāt naudas sodu kā soda naudu vai kompensāciju. Noteikto summu tiesa var samazināt, ja tā ir acīm redzami pārāk liela.

Izvērtējot līgumsodu apmēru, tiesa atzīst, ka līgumsods ir nesamērīgi augsts. Tiesas ieskatā līgumsods šādā apmērā neatbilst Civillikuma 1.pantā ietvertajam labas ticības principam un tiesa līgumsoda apmēru nosaka 800 EUR apmērā, pārējā daļā prasītājas prasījumu noraidot.

Tiesa ņem vērā arī to, ka lietas iztiesāšanā nav konstatēts kāds no Civillikuma 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām, lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs veicis kādus pasākumus saistību neizpildes novēršanai.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 881,35 EUR apmērā par laika periodu no 2010.gada 6.marta līdz 2013.gada 12.novembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu (nokavējuma procenti). Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu likumiskie procenti ir seši no simta gadā.

Tā kā atbildētājs vēl joprojām turpina lietot prasītājas naudas līdzekļus, pielaidis nokavējumu un saņemto naudu nav atdevis pielīgtajā kārtībā un termiņā, prasītājai ir tiesības saņemt likumiskos procentus 881,35 EUR apmērā.

Turklāt, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756., 1759., 1760.pantu, ievērojot prasītājas lūgumu, prasītājai ir nosakāmas tiesības par laiku no prasības iesniegšanas dienas, proti, no 2013.gada 5.decembra līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no piedzītā, bet nesamaksātā pamatparāda 3920 EUR. Saskaņā ar Civillikuma 1763.panta nosacījumiem procentu pieaugums apstāsies, kad to daudzums sasniegs nesamaksātā pamatparāda apmēru.

Apmierinot prasību daļēji, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, no atbildētāja par labu prasītājai tiesa piespriež samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierinātajam prasījumu apmēram.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu par prasību 520,40 EUR apmērā *(lietas 4.-6.lapa)*, taču daļā par apmierināto prasību atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktam (Civilprocesa likuma redakcijā uz prasības celšanas brīdi) būtu maksājama valsts nodeva 476,05 EUR apmērā, kas šādā apmērā piedzenama no atbildētāja.

Prasītāja samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,89 EUR apmērā, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir izdevumi, kas radušies ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un kas piedzenami no atbildētāja.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1], 208.[1], 208.[2] pantu tiesa

nosprieda

AS „NORVIK BANKA" prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr.40003072918, parāda pamatsummu 3920 EUR (trīs tūkstoši deviņi simti divdesmit *euro*) apmērā, pielīgtos procentus par aizdevuma lietošanu no 2009.gada 20.maija līdz 2010.gada 5.martam 280,53 EUR (divi simti astoņdesmit *euro* un 53 centu) apmērā, līgumsodu par laika periodu no 2009.gada 20.maija līdz 2010.gada 5.martam 800 EUR (astoņi simti *euro*) apmērā, likumiskos procentus par laika periodu no 2010.gada 6.marta līdz 2013.gada 12.novembrim 881,35 EUR (astoņi simti astoņdesmit viens *euro* un 35 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr.40003072918, valsts nodevu 476,05 EUR (četri simti septiņdesmit sešu *euro* un 5 centu) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,89 EUR (piecu *euro* un 89 centu) apmērā.

Samaksa veicama AS „NORVIK BANKA" norēķinu kontā Nr.LV49LATB0000LIZIGLVL, SWIFT kods LATB LV22.

Noraidīt AS „NORVIK BANKA" prasību daļā par līgumsoda 1266,63 EUR apmērā piedziņu.

Noteikt AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku no 2013.gada 5.decembra līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 3920 EUR apmērā, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā no aizmuguriska sprieduma pasludināšanas dienas 2015.gada 26.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Atbildētājs ir tiesīgs 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Aizkraukles rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa